

ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ αυτές της Πρωτοχρονιάς ο Τζόγος αυτή η ουτοπική ελπίδα των φτωχών έχει την τμηματική του. Υπάρχουν και πολλοί συμπατριώτες μας που διακατέχονται από τα συμπώματα του Βίαιου, τυφλού και παράφορου έρωτα με τον Τζόγο. Είναι τέτοιο το πάθος τους για τον Τζόγο, που όποιος πάει να τους μεταπείσει για τις επιπτώσεις που έχει ο Τζόγος στη ζωή τους κυριολεκτικά παιζει με τη φωτιά, το ποτάμι γι' αυτούς δεν γυρίζει πίσω και οι χιλιάδες των συμπατριωτών μας, που καλώς ή κακώς θεωρούν τον Τζόγο πρώτης τάξεως ευκαιρία για να κάνουν τα όνειρά τους πραγματικότητα, θα ξεσπάσουν με οργή σε όποιον επιχειρήσει να τους βγάλει από τη ζωή τους τη χρυσοφόρα όρνιθα. Όλοι αυτοί οι συμπάροικοι και μη λειτουργούν με το άγριο συναίσθημα της γρήγορης «κονόμας», αλλά «μποδέναν προ του τέλους μακάριζε».

ΤΟ ΠΑΘΟΣ προς το εύκολο κέρδος που είναι παράγωγο της ελπίδας με την οποία τρέφεται ο άνθρωπος έχει πάρει αναμφίβολα μεγάλες διαστάσεις σε αυτή τη χώρα. Στο Σύνδει που κατοικώ μπορεί τα παλιά ελληνικά καφενεία να έχουν πέσει στην εποχή των ιαχνών αγελάδων, αλλά ο Τζόγος στα Καζίνα και όχι μόνο γνωρίζει άνθιση. Μέσα σε αυτούς τους ναούς της χλιδής, του πλούτου, με τα συντριβάνια, τις ακριβές πολυυθρόνες, το αριστοκρατικό σέρβις, τα πολυάριθμα και πολύχρωμα φώτα που αναβοσθήνουν μέσα και έξω από το Καζίνο, μέσα σε αυτή τη μαγεία του ακριβού θεάματος, το πάθος προς το εύκολο κέρδος μετατρέπεται σε μανία, σε σημείο που να παίζονται μέσα σε λίγες ώρες ολόκληρες περιουσίες. Όπως εκτιμά ο Ευρυπίδης στην «Φιγένεια εν Ταύροις» η ελπίδα τρέφεται από την ανθρώπινη κακομοιριά. Ο ταλαιπωρος άνθρωπος προσφεύγει σε αυτή όταν έχει δυσκολίες για να θεραπεύεται τα προβλήματά του. Αναθέτει στην ελπίδα να τον σώσει. Βέβαια, όπως λένε οι ειδικοί, η ελπίδα σώζει τον άνθρωπο, όταν «θασίζεται σε μια ισχυρή πίστη και είναι λογική». Το πάθος όμως για τα πόκερ

απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Ο τζόγος ελπίδα των φτωχών

μασίν στερείται λογικής. Γιατί μέσα σε αυτό το τεχνητό κλίμα, η ελπίδα «το τονωτικό» των ανθρώπων που βρίσκονται σε δύσκολη οικονομική κατάσταση γίνεται απελπισία, καθώς το υπέροχό τους καταβροχθίζεται λαίμαργα από τα πόκις.

ΚΑΘΕ Σαρκοφάγος έκλεινε μέσα στα ασάλινα σπλάχνα της ένα πολύτιμο σκεύος, που δημιουργούσε στον άνθρωπο μια ακατανίκητη περιέργεια, αλλά και μια ελπίδα να το κατακτήσει, που λόγω της πολύτιμης αξίας του θα του έλυνε όλα τα προβλήματα της ζωής του. Έμενε λοιπόν η ομάδα του αρχαιολόγου να ανοίξει τη μαρμάρινη Σαρκοφάγο. Η προσδοκία πως εκεί μέσα υπήρχε το πιο πολύτιμο χρυσό αντικείμενο, ένα αίσθημα συνηθισμένο στον αρχαιολόγο και την ομάδα του, που παρά το επικίνδυνο της αποστολής, θα μπορούσε το πλύτιμο αυτό σκεύος λόγω της ανυπόλογιστης αξίας του να τους άλλαζε για πάντα τη ζωή προς το καλύτερο. Έκριναν πως ήταν έτοιμοι για την τελευταία πράξη. Κατέβηκαν

στον τάφο. Τότε είδαν κάτι που ήταν αδύνατο να το φανταστούν. Ποτέ έως τότε δεν είχαν βρεθεί μπροστά σε τέτοιο ολόχρυσο σκεύος. Μπήκε μέσα ο αρχαιολόγος για να βγάλει τον ολόχρυσο αυτό θησαυρό, αλλά αμέσως ακολουθεί η καταστροφή. Κλείνει η Σαρκοφάγος και μένουν τα όνειρα και οι ελπίδες μαζί με τον αρχαιολόγο για πάντα στα ανθρωποφάγα σπλάχνα της Σαρκοφάγου. Κάπως έτσι δεν γίνεται και με τον Τζόγο; Η ελπίδα για το εύκολο κέρδος και μετά η καταστροφή.

Η ΣΤΗΛΗ έχει αναφερθεί και στο παρελθόν πολλές φορές στις επιπτώσεις που έχει ο Τζόγος στην κοινωνία μας, κάτι όμως που εμέσως πλην σαφώς, ενθαρρύνεται από τις αποφάσεις που πάρινον οι Πολιτειακές κυβερνήσεις οι οποίες βλέπουν τη λειτουργία περισσότερων Καζίνων ή τυχερών παιχνιδιών, σαν μια αστείρευτη πηγή εισοδήματος για να «μπαλώνουν» άλλες τρύπες και να υλοποιούν κάποιες υποσχέσεις που έδωσαν στο λαό, ώστε να τους εμπιστευτεί για άλλη μια φορά

τα πνία της Πολιτείας ή του Κράτους. Οι Πολιτειακές κυβερνήσεις βαρύνονται με δυο κατηγορίες. Την κατηγορία της ιθικής αυτουργίας –λόγω και έργω – στον εθισμό εκατομμυρίων πολιτών στον Τζόγο και της αισχροκέρδειας. Δημιουργεί κάθε Πολιτειακή κυβέρνηση, με τις αποφάσεις και τα έργα της, το κλίμα, τη συναισθηματική κατάσταση που στρέφει τον δοκιμαζόμενο πολίτη στον Τζόγο, για να του αρπάξει στη συνέχεια το υστέρημά του, με τη μορφή «θυσίας» στην ελπίδα. Η «πλεκτρονική ελπίδα» καλλιεργείται σκόπιμα από αμφοραλιστές κυβερνώντες και ασυνείδητους κερδοσκόπους. Κυριολεκτικά όταν τονίζουμε από αυτή εδώ τη σπλήν ότι ο εθισμός στον Τζόγο δεν είναι ατομική επιλογή, αλλά η μοναδική επιλογή των αδηφάγων κερδοσκόπων με την αθέμιτη, απαράδεκτη και απάνθρωπη εκμετάλλευση της ανθρώπινης ελπίδας, με προεξόυσα την εκάστοτε Πολιτειακή κυβέρνηση. Και εδώ προβάλλει το αγωνιώδες ερώπτημα: Τι ελπίδα έχει ο ταλαιπωρος φτωχός να γλιτώσει από τη συνωμοσία Πολιτείας – Ιδιωτών να του αδειάζουν τις τσέπες καθημερινά προσφέροντάς του ελπίδα; Σίγουρα καμία!

Ο ΤΖΟΓΟΣ δεν είναι ανύκτος! Είναι μια «έξις», που όπως μας έμαθε ο Αριστοτέλης, όταν διαφύγει τον έλεγχο της βούλησης και εκτραπεί μέχρι την υπερβολή, ας ήταν στην αρχή «αγαθή», γίνεται «κακή», που οδηγεί τον άνθρωπο στην καταστροφή. Αυτόν τον έλεγχο καλείται να καλλιεργήσει μέσα στη συνείδησή του ο Τζογαδόρος. Τον έλεγχο της βούλησης να μην εκτραπεί ο Τζόγος στην υπερβολή και γίνει πάθος. Και τότε ο τζογαδόρος έχει νικήσει τον Εθισμό του στον Τζόγο.

ΕΥΧΗ μας, όσοι από τους συμπατριώτες μας αυτές τις μέρες της Πρωτοχρονιάς δοκιμάζουν την τύχη τους στα τυχερά παιχνίδια, να είναι μια ψυχαγωγία για το καλό του Νέου Χρόνου και όχι ο Τζόγος να είναι το «ναρκωτικό μας». Και με την ευκαιρία αυτή, Ευχόμαστε στην Ομογένεια:

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 2014!

Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's cafe • bar
family environment

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555